

Laat ik beginnen met mij even voor te stellen. Ik ben Thera Feltterman-Olivier en woon al weer ruim 40 jaar met veel plezier in Velp.

Op het moment dat ik in 1982 tijdens de Molenmarkt in Wageningen een demonstratie zag van het vervaardigen van zgn. Corn Dollies (oogstsymbolen gevlochten van tarwestro) voelde ik heel duidelijk "Ja, dat is het, dit wil ik leren". Ik had altijd al interesse in handarbeid zoals fries houtsnijwerk, silhouetknippen, tekenen enz. maar stro? Dit prachtige natuurlijke materiaal, wat een mogelijkheden heeft het en enthousiast volgde ik 2 cursussen. Ik kocht boeken, oriënteerde me op de geschikte rassen tarwestro, zaaide, kreeg van mijn man een sikkeltje zodat ik makkelijk kon oogsten.

Het duurde niet lang of ik gaf nu zelf workshops en lezingen in binnen- en buitenland, demonstraties bij een Oude Ambachtvereniging, Openlucht Museum etc. Inmiddels had ik ontdekt dat stro vroeger ook gebruikt werd als decoratie op hoeden. Met name in Zwitserland, waar in het kanton Aargau omstreeks 1800 tot 1940 een bloeiende strohoedenindustrie was. Deze strohoeden werden gedecoreerd met ornamenten van zowel hele of gespleten halmen tarwe- of roggestro. Ik had het geluk ook nu weer de juiste mensen tegen te komen en zodoende heb ik praktisch alle technieken van deze wijze van stroverwerking kunnen leren.

Met hart en ziel heb mij hierin verdiept en toen kwam het idee waarom niet op eieren? Na mijn eerste paaseiermarkt in Arnhem kreeg ik een uitnodiging voor een van de meest bekende paaseiermarkten: Kloster Eberbach in Duitsland en toen was het hek van de dam. Berlijn, Hamburg, Leipzig, Seligenstadt enz. Zelfs van de destijds zeer bekende Ostereiermarkt in Bern kreeg ik –zonder ballotage– een uitnodiging (vond ik natuurlijk heel erg leuk) maar dat heb ik geweigerd, het is Zwitsers cultuurgoed, ik zou er vrienden door verliezen, dat was het me niet waard. (Voor ons zou het ook vreemd zijn als een Zwitser in ons land Hollandse klompen zou demonstreren).

Soms kijk ik wel eens vol verbazing terug op mijn "hobby leven", wat heb ik veel mooie dingen meegemaakt, maar vooral de contacten leggen en het belangrijkste: de vrienden, die ik hierdoor in mijn leven gekomen zijn en mijn leven verrijkt hebben.

Ik zeg wel eens "ik zou er een boek over kunnen schrijven" maar dat haal ik maar niet aan, want mijn leven is aardig gevuld: gastvrouw bij Ons Raadhuis, tai chi, interesse in kleurpotloodtechnieken, lezen, fotograferen, heel af en toe nog een workshop en last but not least: ik speel met heel veel plezier in een mandolineclub (mandolinespelers gevraagd!)